

02.01 Το σπίτι μου

Ο ποιητής θέλει να χτίσει ένα διαφορετικό σπίτι, όχι σε ένα ιδανικό μέρος, αλλά σ' έναν άγονο και άχαρο τόπο.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ραχούλα (ουσ.) : μικρού ύψους βουνό, χαμηλό ύψωμα, λόφος.

στη χώρα τη μεγάλη : στη μεγάλη, πολυάνθρωπη πόλη.

τον πλούσιο δρόμο : τον μεγάλο, φαρδύ δρόμο που αριστερά και δεξιά είναι γεμάτος με εντυπωσιακά και πολυτελή οικοδομήματα, κατοικίες, καταστήματα κ.λπ.

πρόσχαρο (επίθ. πρόσχαρος, -η, -ο) : ευχάριστο, όλο χαρά.

όλο το κύμα το φιλεί : βρέχεται συνέχεια από το κύμα.

κρινόσπαρτ' (επίθ. κρινόσπαρτος, -η, -ο) : σπαρμένη με κρινάκια.

στράτα (ουσ.) : ο δρόμος, η οδός.

τον πεζοδρόμο : τον οδοιπόρο.

η γωνιά (ουσ.) : χώρος στο εσωτερικό του σπιτιού ο οποίος χρησιμεύει για θέρμανση ή μαγείρεμα, η εστία, το τζάκι.

η θύρα (ουσ.) : η πόρτα.

Πλαγιότιτλος : Είναι ο συμπληρωματικός τίτλος του μέρους ενός ποιήματος ή ενός κειμένου, συνήθως σε ονοματική φράση, και αποδίδει με συντομία το νόημά του.

Μεταφορά : Μεταφορά είναι το σχήμα λόγου, στο οποίο η σημασία μιας λέξης μεταφέρεται σε κάποια άλλη, άσχετη. π.χ. Ο Γιάννης είναι χρυσό παιδί (εννοούμε ότι ο Γιάννης είναι πολύ καλό παιδί)

Προσωποποίηση : Είναι σχήμα λόγου με το οποίο δίνουμε ανθρώπινα χαρακτηριστικά σε άψυχα πράγματα ή ζώα.

Παροξύτονοι και οξύτονοι στίχοι : Παροξύτονοι λέγονται οι στίχοι που η τελευταία τους λέξη τονίζεται στην παραλήγουσα, ενώ οξύτονοι λέγονται οι στίχοι που η τελευταία τους λέξη τονίζεται στη λήγουσα.